

politiikka

Julkaisija Valtiotieteellinen Yhdistys ry
Utgivare Statsvetenskapliga Föreningen rf

Uuden kymmenluvun alkaessa

Ensimmäiset politiikan tutkimuksen päivät pidettiin joulukuussa 1968. Vuoden 1978 politiikan tutkimuksen päivät merkitsevät uuden kymmenluvun alkamista instituution historiassa. Kuluva vuosikymmenen alusta alkaen on totuttu pitämään päiviä tammikuussa, kevätlukukauden alkajaisiksi.

Mikä on tämä instituution olemus ja tehtävä? Onko kehitys menossa oikeaan suuntaan?

Eräs päivien olemukseen kuuluva piirre on kieltämättä yhdessäolo. Tuskin lienee toista tilaisuutta jossa ammattikuntamme edustajat tapaavat toisiaan siinä määrin kuin politiikan tutkimuksen päivillä. Vastaavia tilaisuuksia ovat eurooppalaisten (ECPR) tai maailman valtiotieteilijöiden (IPSA) kokoontumiset.

Yhdessäolofunktio tuntui ainakin alussa olevan lähes primäärinen tavoite. Asiasisältöä ei tuolloin painotettu samalla lailla kuin nykyään. Keskustelun aiheina oli muun muassa työmarkkinatilanne ja valtio-opin suhde muihin valtiotieteisiin.

Vuoden 1974 päivät toivat jo näkyvän muutoksen. Plenumsitelmien ja keskustelun lisäksi muodostettiin työryhmiä, joissa voitiin pohtia alan erikoiskysymyksiä. Tämän vuoden ja edessä olevien päivien ohjelmassa on jo kahdeksan työryhmää. Näin politiikan tutkimuksen päivät ovat saaneet entistä selemmän päämäärähakuisen luonteen.

Suuntaus on varmasti ollut oikea jos ajatellaan päivien herättämää kiinnostusta. Aikaisemmin osallistui vain harva opiskelija. Nyt saattaa jo puolet osanottajajoukosta olla huomispäivän valtio-oppineita.

Politiikan tutkimuksen päivillä ei ole niinkään totuttu kuulemaan tieteenalamme suurista saavutuksista. Tärkeimmät raportit varataan usein kansainvälisiin tilaisuuksiin tai esitetään ansio- ja projektitutkimusten yhteenvedoissa. Laadullisessa mielessä valtio-oppineiden vuosikatselmus tuo ennen kaikkea tietoa tutkimuksen tämän hetken suuntauksista. Eteemme avautuvat lähinnä uudet näkökulmat ja puhuttavat näkemykset. Moni päivillä esitetty asia on

ravistellut osanottajia, saanut meidät ottamaan kantaa puolesta ja vastaan. Tuoreena esimerkkinä mainittakoon Tatu Vanhasen viime vuoden päivillä esittämät ajatukset valtio-opin suhteesta biopolitiikkaan. — Päivien kolmas funktio on näin ollen virikkeiden tarjoaminen.

Kaiken kaikkiaan politiikan tutkimuksen päiviä voinee pitää ammattikuntaamme luontevasti kuuluvana instituutiona. Huomattaviin muodollisiin tai sisällöllisiin uudistuksiin ei liene aihetta.

Poikkitieteellistä sävyä toivoisi ainakin joillakin päivillä enemmän kuin tähän asti. Metodologista keskustelua sopisi lisäksi käydä entistä syvällisemmin. Viimeaikaiset tapahtumat niin oman alamme kuin naapuritieteiden piirissä antavat aihetta tuuletukseen tässäkin suhteessa.

Ralf Helenius